

- Не будьте настирливими чи наполегливими та не нав'язуйте свою допомогу.
- Не тисніть на потерпілу особу, щоб вона надавала додаткову інформацію чи піддавалася.
- Не ставте запитання, які змушують потерпілу особу знову пережити подобиці насильства.
- Не ставте під сумнів та не заперечуйте слова потерпілої особи.
- Не примешуйте значення насильства.
- Не надавайте консультації. Це задача соціального працівника або куратора справ.
- Не давайте неправдивих обіцянок чи недовірливих інформацій (або інформацій, в якій ви не впевнені).
- Не виступайте посередником між потерпілою особою і зловмисником або третьою особою (наприклад, сім'єю).
- Не розголошуйте подобиці інциденту або персональні дані, якщо потерпіла особа не попросить вас це зробити (зокрема членам родини, поліції, громадським діячам, керівникам тощо).
- Не записуйте подобиці про випадок насильства чи особисті дані потерпілої особи.
- Не думайте, що ви знаєте, чого хоче або потребує потерпіла особа. Дякуйте їй за можливість поставити потерпілу особу під загрозу стигматизації, помсти чи завдати шкоди.
- Після направлення до спеціаліста з ГЗН, не записуйте додаткову інформацію та не контактуйте безпосередньо з потерпілою особою.

НЕРЕКОМЕНДОВАНІ ДІЇ

РЕКОМЕНДОВАНІ І НЕРЕКОМЕНДОВАНІ ДІЇ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ, ПРАВ ТА ГІДНОСТІ

- Будьте підкованими. Будьте зацікавлені в профілюванні потерпілих із доступною службовою допомогою.
- Ви маєте знати, як безпечно направити або зв'язати поінформованої особи (потерпілої особи).
- Обмежте кількість людей, яким відомо про інцидент (конфідентційно направте справу до відповідного координатора з питань ГЗН, при тому тільки з рішеченням. Інформуйте, але не давайте поради.
- Поставляйте право потерпілої особи приймати власне рішення. Інформуйте власні судження.
- Проявляйте співчуття та відкидайте власні судження.
- Запевняйте потерпілу особу, що в тому, що сталося, немає її провини.
- Підтримуйте затишну атмосферу, щоб зменшити тривожу.
- Статі потерпілої особи.
- Поводяться прийнятно відповідно до звичаїв, релігії та культур.
- Вислуховуйте особу, не ставляючи інших запитань.
- Потерпілу особу в безпечному місці надійності.
- Дотримуйтеся правил конфідентційності та вислуховуйте безпечно та підтримую.
- Потерпілої особі, щоб вона відчувала безпеку та підтримку.
- Запропонуйте зв'язатися із другом, членом родини чи іншим, щоб вона могла зв'язатися з ним.
- Надавайте практичну допомогу та підтримку (наприклад, запропонуйте воду, місце, де можна присісти, тощо).
- Надавайте практичну допомогу та підтримку (наприклад, запропонуйте воду, місце, де можна присісти, тощо).
- Переконайтеся, що ви з потерпілим захищені від або однієї з загроз.
- Вирішіть основні невідкладні потреби. Дякуйте про служби й допомогу, доступні в цій місцевості.
- Будьте підкованими. Будьте зацікавлені в профілюванні потерпілих із доступною службовою допомогою.

РЕКОМЕНДОВАНІ ДІЇ

Пам'ятка щодо ґендерно зумовленого насильства

Місцезнаходження: _____

Доступні служби та їхні контакти:

У разі відсутності механізму перенаправлення постраждалих від ГЗН та координаційного центру з питань ГЗН або захисту на місцевому рівні, зверніться до постачальника послуг останньої інстанції (це може бути, наприклад, національне координаційне відомство з питань ГЗН, спеціальне відомство з питань захисту або радник з питань ГЗН).

Пам'ятка щодо ґендерно зумовленого насильства

Зміст буклету:

Цей буклет містить три основні інструменти для працівників на місцях щодо рекомендованих дій у разі розкриття їм інформації про випадок ГЗН.

- Рекомендовані й нерекомендовані дії

- Реагування на повідомлення про випадки ГЗН

- Доступні служби в залежності від регіону

www.sheltercluster.org/gbv

Скласти по
цим лініям

БЕЗПЕЧНЕ ТА ЕТИЧНЕ РЕАГУВАННЯ НА ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ІНЦИДЕНТИ ГЗН

...потерпіла особа безпосередньо

Про інцидент ГЗН вас повідомила...

...інша особа

Надавайте першу психологічну допомогу, якщо ви пройшли відповідне навчання. Якщо ви не маєте навичок надання першої психологічної допомоги, уважно слухайте й підтримуйте постраждалу особу, використовуючи вказівки на звороті цієї картки.

Надайте актуальну інформацію про інші служби та підтримку, які можуть бути доступними для постраждалої особи. Заохочуйте безпечно та конфіденційно ділитися цією інформацією з потерпілою особою, щоб вона за бажанням могла розкрити її.
Пам'ятайте: не розшукуйте постраждалих від ГЗН. Зверніться за порадою до спеціаліста з питань ГЗН чи захисту, якщо ви вважаєте, що потерпілій особі може загрожувати небезпека.

чи
доступний
МЕХАНІЗМ
ПЕРЕНАПРАВЛЕННЯ
ПОСТРАЖДАЛИХ
ВІД ГЗН?

так

ні

Повідомляйте точну інформацію про наявні чи відсутні служби. Запропонуйте звернутися за консультацією до спеціаліста з ГЗН щодо потенційної допомоги, доступної для потерпілої особи.

Використайте механізм перенаправлення, щоб повідомити потерпілу особу про доступні служби.

Чи
хоче потерпіла
особа звернутися до
спеціалізованої служби з
питань ГЗН?

ні

так

Зберігайте конфіденційність щодо наданої інформації. Повідомте потерпілу особу, що вона може змінити свою думку та отримати допомогу в будь-який час.
Пам'ятайте: якщо потерпілій особі загрожуює небезпека, зверніться за порадою до фахівця з питань ГЗН.

Направте потерпілу особу, дотримуючись принципів безпеки та конфіденційності, а також місцевих протоколів і процедур. Не повідомляйте інформацію про випадок насильства нікому без чіткої та поінформованої згоди потерпілої особи. Не записуйте подробиці інциденту або особисті дані потерпілої особи — цим має займатись виключно куратор справи.
Пам'ятайте: якщо ви турбуєтесь про самопочуття потерпілої особи після перенаправлення, зверніться безпосередньо до служби допомоги з питань ГЗН, а не до потерпілої особи.

72-годинний
проміжок!

Отримання якісної медичної допомоги протягом 72 годин після інциденту може запобігти передачі статевих захворювань, а протягом 120 годин — запобігти небажаній вагітності.

ЗАХИСТ ДІТЕЙ

Законні інтереси дитини, її фізичне здоров'я та емоційний стан, а також безпека є ключовими в реагуванні на інциденти ГЗН, що пережили особи віком до 18 років. Якщо потерпілій особі не виповнилося 18 років, потрібно отримати дозвіл від батьків або опікунів на процедуру перенаправлення. Залежно від віку дитини та місцевих законів діти віком від 15 до 17 років зазвичай можуть давати дозвіл самостійно (наприклад, якщо зловмисником є один із батьків або опікун). Якщо існують обов'язкові процедури звітності, повідомте про них дитину та її опікуна. Завжди важливо розуміти, що ризики для дівчат і хлопців можуть бути різними, і жіночий персонал завжди повинен бути готовий допомогти постраждалим дітям. Завжди звертайтеся за порадою до спеціалістів із захисту дітей або спеціалістів з ГЗН, якщо це можливо.